2025-75-RE

Causa 2025-75-RE

(Bellera Consul c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 470-2025. Recurs d'empara

Aute del 16 d'octubre del 2025

BOPA núm. 127, del 29 d'octubre del 2025

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 20 d'agost del 2025, per la representació processal del Sr. Arnau Bellera Consul, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 25 de juliol del 2025, dictada per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la llibertat, reconegut a l'article 9 de la Constitució, així com dels drets a obtenir una decisió fonamentada en Dret i a la presumpció d'innocència, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que retrotregui les actuacions davant la Sala Penal per tal que aquesta estimi les pretensions contingudes en l'escrit de recurs d'apel·lació i absolgui el recurrent;

Vista la Constitució, especialment els articles 9, 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Pere Pastor Vilanova;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. El 7 de maig del 2025, el Tribunal de Corts va condemnar el Sr. Arnau Bellera Consul com a autor responsable d'un delicte major de lesions doloses havent utilitzat en l'agressió armes, objectes o mitjans amb perill de causar la mort o lesions més greus a la víctima sense que concorrin circumstàncies modificatives de la responsabilitat criminal a la pena de 3 anys de presó, dels quals 1 ferm i la resta condicional qualificada al compliment escrupolós de l'obligació de sotmetre's a la mesura mèdica de seguiment de tractament adequat a la seva patologia, havent-ho d'acreditar documentalment davant el Tribunal durant els 5 primers dies de cada mes, durant un termini de 4 anys o fins a l'alta mèdica, amb un termini de suspensió de la pena de 4 anys; i la complementària de prohibició de contactar amb la víctima per un termini de 10 anys; així com al pagament de les despeses processals causades, sense que hi hagi lloc a establir responsabilitat civil, en haver renunciat expressament el perjudicat a reclamar res més.

1.2. La representació processal del Sr. Arnau Bellera Consul va formular un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió, i, el 25 de juliol del 2025, la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència que decidia desestimar aquest recurs i confirmar la decisió de la primera instància.

1.3. El 20 d'agost del 2025, la representació processal del Sr. Arnau Bellera Consul va interposar un recurs d'empara contra la sentència del 25 de juliol del 2025, dictada per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la llibertat, reconegut a l'article 9 de la Constitució, així com dels drets a obtenir una decisió fonamentada en Dret i a la presumpció

d'innocència, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació del recurrent

- En primer terme, el recurrent considera que s'ha vulnerat el seu dret a la llibertat per tot el temps que va passar en presó provisional, tot i haver demanat en diverses ocasions la seva posada en llibertat provisional, la qual sempre li va ser denegada, pel fet que es podia sostreure a l'acció de la Justícia, per la possible reiteració dels fets i perquè podia entorpir el desenvolupament normal de la instrucció.

- Segons el seu parer, cap d'aquests motius tenia cap fonament per justificar el seu manteniment en presó provisional durant 10 mesos. D'una banda, és andorrà i viu a Andorra en un domicili fix de la seva propietat, però en el moment dels fets no tenia feina, ni disposava de vehicle i se li haguessin pogut aplicar alguna de les diverses mesures cautelars que es troben en la legislació per assegurar que romangués al Principat (pagament d'una fiança, lliurament del passaport, arrest domiciliari amb control monitoritzat, etc.); d'altra banda, considera que algunes d'aquestes mesures també haguessin pogut evitar la suposada reiteració dels fets; i, per acabar, respecte de l'entorpiment de la instrucció, addueix que la instrucció es fonamentava substancialment en la realització d'una pericial i un cop haguessin declarat tots els testimonis, ell ja no podia efectuar cap pressió sobre ells, per tant, perllongar una mesura privativa de llibertat durant tants mesos no és proporcional i vulnera el seu dret fonamental a la llibertat.

- En segon terme, al·lega la vulneració dels seus drets a obtenir una decisió fonamentada en Dret i a la presumpció d'innocència.

- Segons el seu parer, de les actuacions i del desenvolupament de la vista oral se'n deriva que es van donar com a certs fets que no se sustenten en proves incontestables i, per consegüent, se l'ha condemnat sense tenir en compte el seu dret a la presumpció d'innocència.

- Des d'un bon principi ha mantingut el fet que l'estri tallant no havia aparegut enlloc i que cap dels

testimonis el va veure. l reitera el fet que no entra a discutir l'origen de les lesions de la víctima. Tal com ja ha estat exposat amb anterioritat, no s'ha obtingut una descripció fiable d'aquest estri. Però, no tan sols no s'ha pogut trobar aquest estri, sinó que tot es fonamenta en la declaració d'una sola persona, a la qual s'ha donat tota la credibilitat.

- Considera que el seu passat ha estat un llast durant tot el procediment, deixant la seva presumpció d'innocència en suspens. El resum de tot és que la víctima, pel motiu que fos, va sortir amb una forca a la mà de la ferreteria, caminant darrera seu sense arribar a pensar que la seva actuació podia ser percebuda com a una possible agressió. Semblaria que ell hauria comés una bretolada: posar-li femta de gos al seu cotxe.

- La víctima al·lega que ho va fer per tal de defensar-se dels seus dos gossos de raça perillosa. Malgrat això al·lega que se li va apropar, tenint sempre la forca a la mà, donant-li un cop al taló; va deixar anar el gos, de manera involuntària, moment en què la víctima va aprofitar per agafar el gos per la corretja, amb la finalitat de poder identificar-lo. Considera que la víctima entra en contradicció amb si mateixa; portava una forca per defensar-se d'un gos perillós, però malgrat el seu temor envers l'animal el va agafar, segons el seu parer, això manca completament de coherència.

- Addueix que el relat de la víctima és enrevessat i totalment mancat de coherència.

- Allò que sí és coherent, és que després d'haver estat perseguit per un home més alt i corpulent, amb una forca a la mà, ja fos alçada o no, va entrar amb una pota de cabra a la ferreteria, a fi de recuperar la corretja del gos, que, tornem a repetir, estava sencera.

- Malauradament, la càmera que hi havia, la qual hagués pogut donar fe de la seva declaració, no funcionava o bé no va gravar els fets que van tenir lloc en aquell moment. Hi ha un testimoni que ha donat fe d'aquest fet. Cap dels testimonis que van declarar a la vista oral, van reconèixer haver vist l'estri tallant, motiu principal de la seva condemna.

- Finalment, l'informe medicoforense deixa clar que no és un subjecte perillós, sinó que és una persona que davant els conflictes, respon de manera inadequada, però la gravetat de la seva reacció ha de ser considerada de nivell baix. Aquesta descripció de l'expert entra en contradicció amb allò que va afirmar la víctima, ja que aquesta va declarar que el volia matar, quan va treure l'estri tallant per agredir-lo.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la

vulneració dels drets esmentats, que retrotregui les actuacions davant la Sala Penal per tal que aquesta estimi les pretensions contingudes en l'escrit de recurs d'apel·lació i l'absolgui.

2.2. Argumentació de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia

- La Sala Penal exposa que el recurrent impugna la sentència del Tribunal de Corts fonamentant-se en dos motius: en primer lloc, discrepa de la pena complementària imposada i, en segon lloc, considera que la seva condemna s'ha basat en una valoració errònia de la prova.

- Pel que fa a la valoració errònia de la prova, la Sala Penal declara que si bé és cert que les versions d'ambdues parts respecte dels fets ocorreguts són contradictòries i que cap dels testimonis hagués pogut declarar haver vist directament l'agressió, ni un estri tallant, sent una realitat també que cap estri d'aquestes característiques fos comissat en el lloc dels fets, més enllà d'això, existeixen altres indicis en què la sentència recorreguda fonamenta la condemna del recurrent com a autor d'un delicte major de lesions doloses causades amb arma, objectes o mitjans amb perill de causar la mort o lesions més greus a la víctima.

- Concretament: la inversemblança d'una autolesió dins l'ambulància dels bombers, no donant una explicació lògica a la forma o mecanisme de producció de les ferides que presentava la víctima; la consistència de les declaracions de la víctima, les quals no són vagues o supèrflues en els seus elements essencials, ja sigui en quan a l'autoria de les mateixes o a la seva forma o mecanisme de producció; l'absència d'elements que permetin constatar l'existència d'intencions espúries en la declaració del perjudicat o el seu comportament processal, havent fins i tot renunciat a reclamar res; la declaració prestada en el judici oral per un testimoni que confirma la versió del perjudicat conforme presentava lesions sagnants al coll quan va retornar a la ferreteria tot manifestant-li "*un cuchillo, un cuchillo*", motiu pel qual va trucar al Servei de Policia; les constatacions en el lloc dels fets, recollides en l'informe pel Servei de Policia del 15 de juny del 2024 -en què es consigna la constatació d'excrements de gos sobre el vehicle del perjudicat, circumstància totalment omesa per l'acusat; que el perjudicat presentava un tall sagnant al coll i a la mà esquerra, motiu pel qual van requerir al servei del SUM, fet que desvirtua frontalment les al·legacions de l'acusat sobre l'autolesió a l'ambulància del perjudicat; la identificació en el lloc dels fets de la persona per part del perjudicat que es va interposar al moment de sortir del portal de l'edifici i prèviament a l'agressió, fet que va permetre el seu control i la constatació conforme tenia taques de sang a la samarreta, al pantaló i al braç dret, circumstàncies que porten al Tribunal a concloure la seva proximitat amb la víctima en el moment de l'agressió, ja que havia estat esquitxat de sang i la ineficàcia de la seva declaració, perquè no va observar cap agressió envers la víctima o cap lesió derivada de la mateixa; que l'acusat els va manifestar que no els obria la porta del seu domicili on es va refugiar malgrat sentir-los trucar per tal de no incriminar-se, ni va permetre el registre del seu domicili en recerca de l'objecte tallant o punxant referit per la víctima, ja fos una navalla o un ganivet; que tot el recorregut que l'acusat i la víctima van manifestar haver seguit des de la botiga fins al portal i a l'inversa, tenia

un rastre considerable de sang, trobant-se la gran majoria de taques a l'exterior del portal, que és l'indret concret on la víctima situa i relata invariablement durant tot el procediment que es va produir l'agressió de forma sorpresiva amb l'objecte tallant; l'informe d'atenció al Servei d'Urgències de l'Hospital redactat el mateix dia de l'agressió, així com el subsegüent informe de lesions que es va elaborar posteriorment posen en relleu l'existència de ferides que van necessitar punts de sutura per a la seva curació; la pericial medicoforense practicada, sotmesa a contradicció a la data del judici, la qual confirma, d'una banda, les ferides observades pel Servei d'Urgències mèdiques que constata les cicatrius i el tractament administrat per a la seva curació; d'altra banda, la idoneïtat i la compatibilitat de les ferides produïdes amb el mecanisme i forma de producció referit per la víctima; i, finalment, que es tracta de ferides compatibles amb el mecanisme de defensa d'interposició del braç esquerre davant la cara envers a un atacant dretà enfrontat, considerant-se o classificant-se comunament per la literatura forense com a lesions d'etiologia defensiva; l'apreciació per part del mateix Tribunal, de la diferència d'alçada entre l'acusat i la víctima, totalment compatible en relació, no únicament amb les ferides que presenta i que resten acreditades per les pericials mèdica i medicoforense practicades, sinó, també, amb la impossibilitat física que portés la corretja del gos enrotllada al braç esquerre al moment de l'agressió i la forca a la dreta, tal i com pretén l'acusat, doncs hauria estat inviable aixecar el braç esquerre fins a l'alçada del seu rostre per tal de protegir-se'l, i les ferides resultants no podrien concordar amb les evidenciades a les fotografies que consten al foli 8 de les actuacions; la reacció agressiva i desproporcionada de l'acusat davant situacions socials normalitzades, que ell pot percebre o justificar com enfrontades o transgressores de la seva pròpia visió ètica sense ser en cap cas psicòtiques, a mode de "*justicier actiu*" en paraules del perit psiquiatra, ratificat i sotmès a contradicció en l'acte del plenari; juntament amb els incidents històrics que consten documentalment ressenyats a les actuacions, mitjançant la incorporació de les anotacions que es troben a l'arxiu central del Servei de Policia i als fulls d'intervencions (folis 41 a 76), i les còpies de la comissió rogatòria 5000003/2025 afectant l'acusat, aportades pel Ministeri Fiscal, en relació amb situacions produïdes a l'estranger, reblant el relat de fets exposat per la víctima i que aquest Tribunal considera plenament provat malgrat la seva negació.

- La Sala Penal declara que tots els indicis exposats en la sentència impugnada reuneixen els requisits necessaris exigits per constituir prova suficient per enervar la presumpció d'innocència perquè: 1) són indicis plurals i plenament acreditats; 2) són de naturalesa inequívocament acusatòria; 3) són concomitants al fet que es tracta de provar, és a dir, que estan connectats o relacionats materialment i directament amb el fet criminal i amb el seu autor; i, 4) estan relacionats de manera que es reforcen entre ells.

- Afegeix que aquests indicis, detallats i analitzats de manera precisa pel Tribunal de Corts en la sentència impugnada, no han estat en absolut desvirtuats per cap dels elements indicats en el recurs interposat per la defensa del recurrent, ja que, entre altres qüestions, la víctima no ha incorregut en cap contradicció, tot i que el recurrent hi insisteixi, i encara que no es trobés l'arma amb la qual va cometre l'agressió, atès que no va deixar entrar als agents de policia dins el seu domicili.

- En definitiva, considera que el Tribunal de Corts ha efectuat una anàlisi precisa i individualitzada de cadascun dels indicis que concorren en aquest cas, i exposa que amb el raonament i amb el procés lògic d'inferència emprat, el Tribunal de Corts ha arribat a la conclusió raonable que el recurrent és

l'autor de les lesions sofertes per la víctima i que aquestes van ser causades mitjançant un estri tallant, podent descartar, com a hipòtesi raonable, que haguessin estat causades d'una altra manera.

- Per aquests motius, la Sala Penal declara que la conclusió a la qual arriba el Tribunal de Corts se sustenta en una prova de càrrec suficient, lògica i raonablement valorada, i, per tant, apta per enervar la presumpció d'innocència, i, per consegüent, desestima aquest motiu sobre la valoració de la prova.

- Pel que fa a la pena complementària de prohibició de contactar amb la víctima, l'article 38.3 del Codi penal disposa que en determinats delictes, entre els quals es troben els delictes contra la integritat física, i atenent les relacions entre el culpable i la víctima, així com la necessitat de protecció de la víctima o de tercers, el tribunal pot imposar aquesta pena complementària fins a un màxim de 12 anys en cas de delicte major.

- En aquest cas, els fets objecte d'acusació són greus, ja que són constitutius d'un delicte major de lesions doloses havent-se utilitzat en l'agressió, armes, objectes o mitjans amb perill de causar la mort o lesions més greus a la víctima. El Tribunal de Corts va justificar la imposició de la pena de 10 anys de prohibició de contactar amb la víctima en atenció a les circumstàncies concurrents, no només de producció dels fets, sinó també personals de l'acusat, especialment les posades en relleu pel perit psiquiatra, a la necessitat de donar compliment als principis de prevenció especial i general, a la necessitat d'atorgar la protecció adequada a la víctima, així com per evitar la reiteració delictiva mitjançant la comissió de noves conductes socialment disruptives per part de l'acusat.

- Cap d'aquests elements ha estat discutit pel recurrent que fonamenta el recurs en el fet que aquesta pena podria ser utilitzada per perjudicar-lo, quan aquesta no el pot perjudicar de cap manera, si la compleix en els termes en què ha estat imposada.

- Altrament, l'extensió de la pena acordada és proporcionada a la gravetat dels fets i compleix la finalitat recercada de protecció de la víctima, tenint en compte la pericial esmentada on es confirma, entre d'altres, que l'acusat és una persona que reacciona de manera desmesurada davant de situacions d'estrès o de conflicte, amb un cert nivell d'agressivitat i d'impulsivitat i davant de situacions que considera injustes, afegint que no fa autocrítica, sinó que està convençut d'actuar conforme al seu ideal de justícia.

- Per tots aquests motius, desestima el recurs d'apel·lació del recurrent i confirma la decisió de la primera instància.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. El recurrent en empara, és a dir, el Sr. Arnau Bellera Consul, estima que s'han conculcat els seus drets constitucionals a la llibertat (article 9), a obtenir una decisió fonamentada en Dret i a la presumpció d'innocència (article 10). L'interessat demana l'anul·lació de la sentència del 25 de juliol del 2025, dictada per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, la retroacció de les actuacions al moment anterior a dictar-se l'esmentada sentència i que s'acordi, seguidament, la seva absolució.

3.2. Per entendre millor aquest recurs d'empara, cal reproduir els fets declarats provats per la jurisdicció penal i que s'imposen a aquest Tribunal de conformitat amb l'article 91.1 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional:

"*en data 15/06/2024, vers les 11:00hs, l'acusat Arnau Bellera Consul (...) es trobava passejant per la referida avinguda amb dos gossos de raça perillosa sense morrió (un xx argentí seu, de tres anys d'edat i aproximadament 50 quilos de pes, i un xx del seu company de pis, (...) d'aproximadament 12 anys d'edat), quan observant que A. B. N. K., es trobava aturat en doble fila amb el seu vehicle de la marca xxx enfront de la ferreteria F., radicada al número 2 de la mateixa avinguda, es va dirigir vers ell per tal de recriminar-li el fet de què estigués allà parat, apropant-se a la porta del copilot i ensenyant-li el dit cor, tot discutint amb ell. Seguidament, havent finalitzat la discussió, K. va estacionar degudament el vehicle a les places comercials reservades per compradors, va entrar a la botiga i mentre es trobava comprant, va veure com l'acusat Arnau Bellera Consul li ficava femta dels gossos al parabrises i a la maneta de la porta del costat del conductor del seu vehicle, sortint K. de l'establiment per tal de demanar-li explicacions, proveït d'una forca que agafà a la porta de la ferreteria per protegir-se en el cas de què els gossos reaccionessin malament, duent-la en tot moment amb les puntes enfundades i dirigides vers el terra. Així, K. seguí a l'acusat Arnau Bellera Consul, fins el portal del seu domicili, radicat a uns trenta metres de distància de la botiga, començant aquest a córrer escales amunt en advertir-lo deixant anar els gossos, moment en què K., a fi d'evitar que el processat marxés sense identificar-se i poder trucar al Servei de Policia, agafà la corretja del xx, que restà calmat, retenint-lo i abandonant la forca al portal de l'edifici en observar la reacció tranquil·la del ca. Havent sortit K. del portal, el company de pis s'interposà tot demanant-li que li entregués el gos que portava agafat amb la corretja enrotllada a la mà dreta, moment en que va aparèixer novament l'acusat Arnau Bellera Consul, cridant que li tornés el gos i mentre es discutien li llençà una estocada vers el costat esquerre de la cara amb un estri tallant que portava a la mà dreta, la qual, K., aturà parcialment interposant parcialment el seu braç esquerre, ocasionant-li una ferida incisa de vores lineals i d'aproximadament un centímetre a la vora interna de la mà esquerra a nivell terciari medi metacarpià; una ferida inciso-contusa superficial de menys d'un centímetre; una ferida puntiforme de menys d'un centímetre a la zona infraauricular esquerra, sense afectació dels plans profunds; i, una erosió lineal d'uns tres centímetres a la zona anteauricular esquerra, que varen precisar neteja i desinfecció sota anestèsia local, i l'aproximació mitjançant l'administració de punts de sutura de seda i de cola cutània per a la seva curació. Seguidament*

l'acusat Arnau Bellera Consul tallà amb l'estri que esgrimia la corretja del gos marxant amb ell, quedant-se A. B. N. K. amb una part de la corretja a la mà que posteriorment l'acusat Arnau Bellera Consul recuperà a la ferreteria F. anant proveït d'una pota de cabra, lloc on el company de pis havia retornat la forca".

3.3. La Sala Penal va confirmar la qualificació jurídica dels fets realitzada pel Tribunal de Corts en primera instància, així com la pena imposada per aquell, és a dir, que va qualificar els fets declarats provats de delicte major de lesions doloses, havent utilitzat en l'agressió armes, objectes o mitjans amb perill de causar la mort o lesions més greus a la víctima i va ratificar la pena de 3 anys de presó, 1 ferm i la resta condicional qualificada al compliment escrupolós de determinades condicions.

3.4. El recurrent es queixa, en primer lloc, de la infracció al seu dret constitucional a la llibertat, consagrat a l'article 9 de la Constitució, tot al·legant que les seves peticions de llibertat provisional havien estat sempre denegades indegudament. Aquest argument és clarament inoperant, ja que el recurrent no ha dut, en empara, cap d'aquestes denegacions. En efecte, la decisió que avui impugna és exclusivament la sentència condemnatòria de la Sala Penal i, per tant, cap altra decisió anterior de caire provisional. És més, en la sentència del Tribunal de Corts del 7 de maig del 2025 consta que el recurrent va romandre en situació de presó provisional entre el 16 de juny del 2024 i el 15 d'abril del 2025, de manera que el recurrent ja es trobava en situació de llibertat provisional ben abans de pronunciar-se sobre el fons de l'assumpte, primer el Tribunal de Corts (el 7 de maig del 2025) i després la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia (el 25 de juliol del 2025). Per tant, cal inadmetre aquesta primera pretensió a defecte d'exhaurir-se la via processal escaient.

3.5. Pel que fa a la vulneració de l'article 10 de la Constitució, és ben sabut que el recurs d'empara no converteix el Tribunal Constitucional en una tercera instància, ni en un tribunal suprem; l'únic objecte del recurs d'empara és el de verificar que les decisions impugnades estiguin motivades i es fonamentin en un raonament jurídic que no sigui il·lògic, ni absurd. Constitueix igualment reiterada jurisprudència d'aquest Tribunal que no li pertoca, llevat error manifest, revisar els fets provats, ni discutir la interpretació de la llei realitzada pels tribunals ordinaris.

El recurrent fa valer substancialment que: a) no existia cap prova incontestable sobre la seva culpabilitat; b) la seva condemna es basava en la declaració d'una sola persona; c) l'estri tallant no havia estat trobat, ni identificat per cap testimoni; i, d) el seu passat havia estat un llast durant tot el procediment penal.

Resta patent, per consegüent, que el recurrent pretén, en realitat, fer revisar, avui en seu d'empara, la relació de fets declarats provats per la jurisdicció penal. Aquest Tribunal considera, sobre aquest punt, que la Sala Penal ha examinat, amb la deguda cura i força extensió, tota la prova practicada a les actuacions i res ens autoritza a reexaminar el seu examen minuciós. Només incidirem en què el Tribunal d'apel·lació ha conclòs que, no obstant l'absència de testimonis directes de l'agressió i de

l'estri que va causar les lesions a la víctima, existien altres indicis que desvirtuaven la presumpció d'innocència del recurrent com ara (II considerant): la consistència en les declaracions de la víctima; la declaració d'un testimoni que confirmava la versió del perjudicat conforme presentava lesions sagnants al coll quan va retornar a la ferreteria; les constatacions immediates en el lloc dels fets realitzades pel Servei de Policia (presència d'excrements de gos sobre el vehicle del perjudicat, de talls en el coll i la mà esquerra de la víctima i de taques de sang en la samarreta del company de pis del recurrent; el refús del recurrent a permetre el registre del seu domicili en recerca de l'objecte tallant o punxant referit per la víctima; la presència de sang a l'exterior del portal de l'edifici on residia el recurrent); el resultat de la prova medico-forense practicada en la persona del denunciant, la qual referia que les ferides defensives que presentava eren mecànicament compatibles amb la seva versió dels fets, etc. Aquest concurs d'indicis emprat per declarar la responsabilitat penal del recurrent és perfectament lògic. Per tant, la sentència condemnatòria està suficientment fonamentada als efectes de destruir la presumpció constitucional d'innocència.

3.6. Les consideracions exposades en els fonaments de dret anteriors justifiquen la inadmissió a tràmit del recurs d'empara per manca manifesta de contingut constitucional (article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional).

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2025-75-RE interposat per la representació processal del Sr. Arnau Bellera Consul contra la sentència del 25 de juliol del 2025, dictada per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia.

2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al Tribunal de Corts, a la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 16 d'octubre del 2025.

Joan Manel Abril Campoy

President

Pere Pastor Vilanova

Vicepresident

Josep-D. Guàrdia Canela

Magistrat

Jean-Yves Caullet

Magistrat